

נקודת אני

בין סדקי החטא,
אני,

אוי,
מטמינה בזבל נשמתי,
את אוצרה.

*

לא ארצה להמיר,
האני,
שאני.

עמוק בי,
הכל אומר,
שירה.

"האדם הישר צריך להאמין בחייו. כלומר שיאמין בחיי עצמו והרגשותיו ההולכות בדרך ישירה מיסוד נפשו, שהם טובים וישרים ושהם מוליכים בדרך ישירה. התורה צריכה שתהיה נר לרגלו, שעל ידה יראה את המקום ששם הטעות עלולה, שלפעמים תתע הנפש בתהו לא דרך. אבל המעמד התמידי צריך להיות הבטחון הנפשי. האיש הישראלי מחויב להאמין, שנשמה אלהית שרויה בקרבו, שעצמותו כולה היא אות אחת מן התורה. ואות מן התורה היא עולם מלא, ההולך ומתרבה לאין שיעור..."

(אורות התורה יא, ב.)

"אין שום יאוש בעולם כלל"
(ליקוטי מוהר"ן ב,עח)

"במעמקי החיים מתנוצץ ככל רגע
אור חדש של תשובה עליונה"
(אוה"ש ד, יא)